

ZAKİR FƏXRİ

ŞƏXSİYYƏT VƏSİQƏSİ

Yolumu sapdım, deyəsən,
Bu dünyaya azıb gəldim.
Göy üzü dərdədən çatladı,
Qoşulub bir damla suya,
Mən o çatdan sızıb gəldim...
Gördüm qanadlanır quşlar
Bir səsə - Azan tərəfə.
Adamlar ardımca gəlir,
Gəlir mən azan tərəfə...
Gördüm dil açıb çöl-bayır,
Göylərdən yağış diləyir.
Bir qarı günlərin sayır,
Bir qoca ömrün ələyir.
Dörd bir yanı duman aldı,
Quşlar avaza gəlmədi.
Qərqlikdən sərxoş düşdüm,
Ruhum namaza gəlmədi.
Yolumu sapdım, deyəsən,
Bu dünyaya azıb gəldim.
Göy üzü dərdədən çatladı,
Qoşulub bir damla suya,
Mən o çatdan sızıb gəldim...

SƏS

Bir səsə ilişib qaldım,
Yerimdəcə düşüb qaldım.
Yolayrıcı çaşib qaldım,
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım.

Başım üstü bulud idi,
Buluddanmı doğdu bu səs?
Anam, atam umud idi,
Umuddanmı doğdu bu səs?
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Dağ gördüm, gözüm yaşardı,
Ruhumu xəyal apardı.
Qoyma məni hal apardı...
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Çəkər məni yuvasına,
Oynadar öz havasına.
Vallah, alışa bilmərəm
Dərmanına-davasına,
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Bu səs yaddaşımdan gəldi,
Qopub başdaşımdan gəldi.
Bu səs göz yaşımdan gəldi...
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Bu səs yaman tutdu məni,
Dərya olub uddu məni.

Kim sevdi, unutdu məni...
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım.

Dağa-daşa saldı məni,
Yüz savaşa saldı məni.
Üz tutdum üzü bahara -
Üzü qışa saldı məni.
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

Yətər bu gördüklərimin
Gözlərimi böyütdüyü...
Ürəyim dəyirman olub,
Dərddi, qəmdı üyütdüyü -
Bu səsin əlindən al məni, Tanrım!

XOŞ GƏLDİN, DƏRDİM, XOŞ GƏLDİN!

Göylərin yeddi qatından,
Qəriblərin ovqatından.
Qəmlərimin çatından
Keçib, sinəmə tuş gəldin,
Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Yelkən oldun, üzdü gəhim,
Çiçəklədi qüssəm, qəhim.
Tumurcuqladı qələmim.
Qaşsız baxtım qaş gəldin,
Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Sənsiz dünyam həzin düşdü,
Hər günümə hüzn düşdü.
Döndün, odun, közün düşdü.
Boş ruhuma savaş gəldin,
Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Üz tutdum Söz dərgahına,
Od üçün köz dərgahına...
Nədənə öz dərgahına
Qayıdıb əliboş gəldin,
Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

Gözündən yüz bulaq oydum,
İçdikcə demədim doydum...
Mizan-tərəziyə qoydum.
Sevgimlə baş-başa gəldin,
Xoş gəldin, dərdim, xoş gəldin!

QARA TORPAQ, MUĞAYAT OL ANAMDAN

Yükünü çəkəmmədim,
Arzusunda bünövrəsini qoyduğu
evini tikəmmədim.
...Dumanlı köçdən ayrılıb,
ocağı başında yanammadım.
İşıq olub gözlərinə qonammadım,
Qara torpaq, muğayat ol anamdan.
Qulaq asmadım
xeyirxah dualarındakı
yalvarışlara.
Damar-damar qəmə dönüb,
çökdüm alnındakı qırıqlara.
Xəbər tutammadım düşəndə xəstə,
Saxlaya bilmədim gözümlün üstə,
Qara torpaq, muğayat ol anamdan.

Ölüm bəlli, olum yox.
Yeri soyuq düşməsin,
Bürüməyə şalım yox,
İsti közümü yetir.
Külümdən duyuq düşməsin,
Qara torpaq, muğayat ol anamdan.
Qəbrinə gedən cığırılar,
barı, itməsin,
İllərin altında qalıb
qoy məzarı itməsin.
Qara torpaq, muğayat ol anamdan.

TUT ƏLİMDƏN, YOLLAR, MƏNİM!

Məni yolundan elədi...
Dağlar da durdu qəsdimə.
Qəlbimdən bir zərrə dərdi,
Götürüb atdım üstünə.
Əridi dağlar, əridi...
Köz-köz üstümə yeridi...
Hər şey adamı aldadır,
Acı zəhər də bal dadır...
Tut əlimdən, yollar, mənim,
Bir gör ruhum nə haldadır...
Düşüb güməndə azıram,
Batıb duməndə azıram...
Bir kor zamanda azıram,
Tut əlimdən, yollar, mənim!
Tamah çəkir öz yoluna,
Günah çəkir öz yoluna...
Gəl bu dərdin döz yoluna...
Tut əlimdən, yollar, mənim,
Apar məni Söz yoluna!
Tut əlimdən, yollar, mənim!
Qıyma şaxta, sazaqlara...
Qəribləri yığ başına,
Apar, apar uzaqlara...
Apar bizi dağ başına,
Tut əlimdən, yollar, mənim!

O AĞLAYAN KİMDİ ELƏ?

O ağlayan kimdi elə?
Ağlaya-ağlaya gülür...
Sinəsini qan aparır,
Yarasının düyməsini
Bağlaya-bağlaya gülür...
Ocağı kül, közü gülən...
İçi yanıb, üzü gülən,
Göz yaşında gözü gülən
O ağlayan kimdi elə?
Sığınıb qərib dağlara,
Batıb qalıb uzaqlara.
Qısılib ötən çağlara
O ağlayan kimdi elə?
Baxıb şəkil düşən daşa,
Göydə süzən tənha quşa...
Uşaqılığıyla baş-başa
O ağlayan kimdi elə?
Dayanıb yolayrıcında,
Gözünün yaşı ovcunda.
Son Söz dilinin ucunda
O ağlayan kimdi elə?

SƏNSİZ

Təki sən xoşbəxt ol, sən xoşbəxt yaşa,
Bir daha demərəm "ölərəm sənsiz",
Ömrümü birtəhər vuraram başa,
Yaşayıb keçinə bilərəm sənsiz.

Ataram qəlbimdən qüssə, qəmi də,
Yaşaram vəsinə yetmiş kimi də.
Bir içim suyu da, son tikəmi də
Səninlə şərikli bölərəm sənsiz.

Söylərəm dost, tanış-bilişlərinə,
Qurbanam bu yerə gəlişlərinə.
Həyatda uğurlu gülüşlərinə
Ürəkdən şərikli gülərəm sənsiz.

Çalınar kədərim sarı sim kimi,
Gəl çilən ruhuma təbəssüm kimi.
Məzara baş çəkən bir yetim kimi
İlk görüş yerinə gələrəm sənsiz.

Zakir Fəxri, hicran boş yuvam olub,
Yaşaram gah gündüz, gah axşam olub,
Pərvanə soraqlı dilsiz şam olub,
İçimdə ney kimi mələrəm sənsiz.

ÖLÜM

De, hara getdin baş alıb?
Yerin, yurdu bilinədi...
Gördüm ki, dünya boşalıb,
Nəydi dərdin, bilinədi...
Üzümü tutdum dağlara,
Baxdım ki, dağlar kiçilib...
Quşlar qonmur budaqlara,
Körpə budaqlar kiçilib...
Göz açdım ki, təklənmişəm,
Səhrada azan kimiyəm.
Qərqlikdə yüklənmişəm,
Bir qərib ozan kimiyəm.
Gördüm dörd yanı su basıb,
Ha əlləşdim, keçəmmədim...
Bir az susuzdum mən kasıb,
Bir qurtum su içəmmədim...
Ağaclar quruyur, gördüm
Çiynimə yarpaq tökülür...
Gözlərimin nuru gedir,
Gözümə torpaq tökülür...
Hara getdin, söylə, hara?
Kürəklərim buz bağladı...
Gözlərimin suyu getdi,
Bəbəkəlim buz bağladı...

ÇİYNİMDƏ TABUT, GƏZİRƏM

Alışdım tək daşımağa,
Çiynimdə yük daşımağa,
Yer yox bir tük daşımağa,
Çiynimdə tabut, gəzirəm.
Dolaşıram dağı-daşı,
Nə zər, nə yaqut gəzirəm.
Düyün-düyün yollarımı
Aça-aça oxuyan bir
Kökədən düşmüş ud gəzirəm.
Çiynimdə tabut, gəzirəm.
Gəzirəm dörd bir tərəfi,

Ədalət.-2019.-3 aprel.-S.5.

Bilmirəm yolum haradı.
Çəkir məni sirr tərəfi...
Ölümü gördüm, deyəsən,
Görəsən, olum haradı?
Suyuna dodaq dəyməmiş,
Köksünə ayaq dəyməmiş,
Sinəsinə ox dəyməmiş
Gözdən uzaq yurd gəzirəm,
Çiynimdə tabut, gəzirəm.
Dörd yana meydan sulayan,
Səsi ruhunu dalayan,
Axirət deyib ulayan
Yalnız qalmış Qurd gəzirəm,
Çiynimdə tabut, gəzirəm.
Balalar çiçək doğulur,
Gül doğulur balalar.
Balalar göyçək doğulur,
...Qul doğulur balalar.
Torpaqdan altun doğulur,
Daşlardan yaqut doğulur,
Nədənə şəir doğulan
Çiynində tabut doğulur.
Çox göynətdi ürək məni,
Dərdsiz ürəyə qurd düşər...
Silkələmə, fələk, məni,
Çiynimdəki tabut düşər!..

BİR AZ DA GƏLDİM YAXINA...

Qopdum odumdan, közümdən,
Əllərim qopdu dizimdən.
Bir az da qopdum özümdən,
Bir az da gəldim yaxına...
Keçdim ilanlı yolları,
Daşlı, tikanlı yolları,
Bazar-dükanlı yolları...
Bir az da gəldim yaxına...
Bir az da qaçdım tamahdan,
Nəfslə çəkdiyim ahdan...
Qurtuldum bir az günahdan,
Bir az da gəldim yaxına...
Aldandım dilə, dilçəyə,
Qoca nəfsə - ağbırçəyə!
Üz çevirdim gül-çiçəyə,
Bir az da gəldim yaxına...
Dünya şirə, şirələndim,
Hər pətəkdə gireləndim.
Qəm xəlbirində ələndim,
Bir az da gəldim yaxına...
Çiynimdən yükləri atdım,
Hey üzüm üzü axına...
Addım-addım gəlib çatdım,
Bir az da gəldim yaxına...
Doğmalarım döndü yada,
Evim oldu qərib ada...
Dolaşıb payı-piyada,
Bir az da gəldim yaxına...
İçim yalan, çölüm yalan,
Bu daş dərdədən ölüm yalan.
Çat verdi tikdiyin qalan,
Bir az da gəldim yaxına...
Gözlərimi bağla, Tanrım,
Adəm olan bağlamasın...
Ağla məni, ağla, Tanrım,
Məni bəndə ağlamasın...